

“Wallonië kan het best aansluiten bij Frankrijk”

Auteur Jules Gheude verwacht dat Vlaanderen onafhankelijkheid zal uitroepen

NAMEN - “Zoals het nu gaat kan het niet verder met Wallonië. Ofwel nemen de Waalse jongeren hun lot in eigen handen en tillen ze hun regio naar een hoger niveau. Doen ze dat niet, dan zal Vlaanderen zijn onafhankelijkheid uitroepen en is aanhechting bij Frankrijk het enige alternatief voor Wallonië.” Dat zegt Waals publicist Jules Gheude, wiens nieuwe boek ‘Waals testament. Ongemakkelijke waarheden over de toekomst van België’ vandaag in het Vlaams Parlement wordt voorgesteld.

Eric DONCKIER

Tot zijn pensioen was Jules Gheude directeur van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Betrekkingen van de Franse Gemeenschap. Politiek leunde hij aan bij de vroegere PRL, nu MR. Zo werkte hij samen met de partijvoorzitters Jean Gol en Louis Michel. Maar het meest van al was hij een adept van François Perin, die we ons vooral herinneren van het Rassemblement Wallon waarin ook Jean Gol zijn politieke carrière begon voor hij overstapte naar de PRL. Perin zelf hoopte dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid zou uitroepen, dat Brussel een stadstaat zou worden en dat Wallonië zich zou aanhechten bij Frankrijk.

Jules Gheude is de politieke zoon van François Perin. Hij heeft een nieuw boek uit – ‘Waals testament. Ongemakkelijke waarheden over de toekomst van België’ – dat vandaag wordt voorgesteld in het Vlaams Parlement. Voorzitter Jan Peumans is gastheer.

Waarom dit boek?

“De aanleiding is een dubbele vaststelling. De eerste is dat het niet goed gaat met Wallonië. *There’s something rotten...* Eind jaren vijftig, beginjaren zestig is de neergang van de Waalse industrie begonnen. De hulpprogramma’s die de toen nog unitaire staat op punt zette, waren vooral bedoeld om de neergang te begeleiden. Niet om aan reconversie te doen.

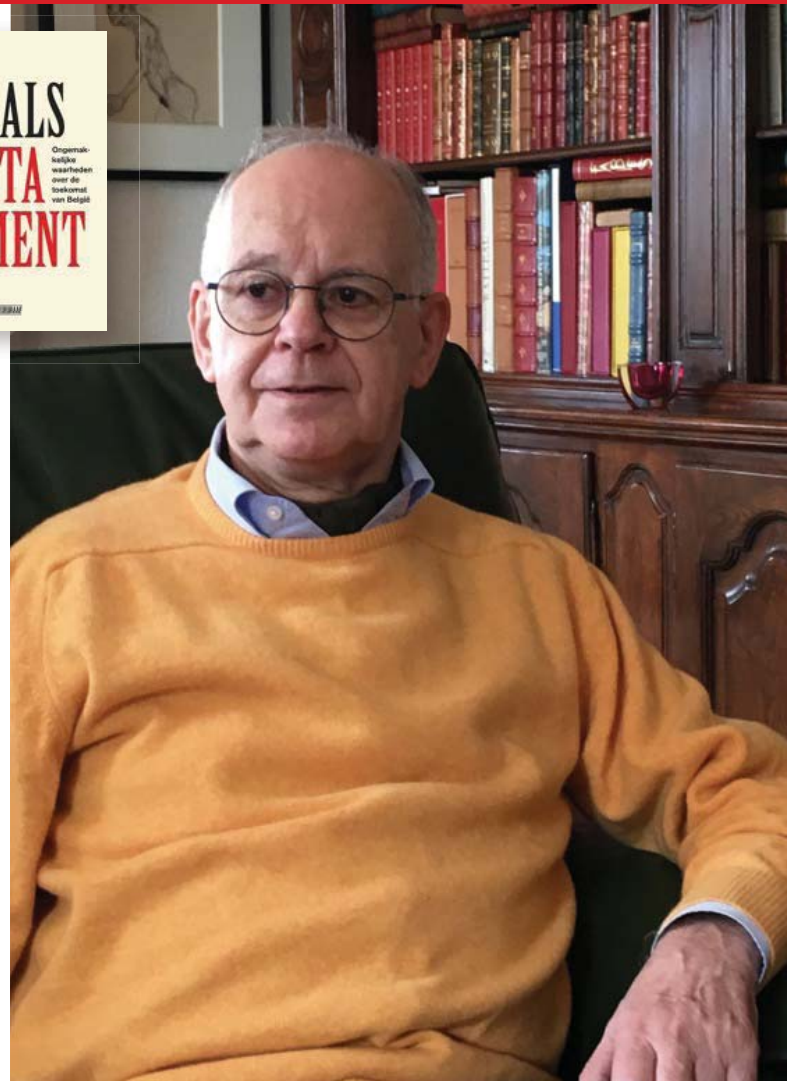
Ondertussen opende in Vlaanderen het ene nieuwe fabriek na het andere. Dat zorgde in Wallonië voor scherpe kritiek op wat toen nog de CVP-staat heette.”

Enigszins begrijpelijk.

“Ja. Maar men moet ook kijken naar wat er in Wallonië zelf gebeurde. Vanaf 1980 werden steeds meer economische bevoegdheden geregionaliseerd. We zijn ondertussen 37 jaar later en wat schrijft Philippe Destatte, de directeur van het bij de PS aanleunende Instituut Jules-Destrée? Dat Wallonië nog altijd niet van de grond is gekomen. De PS als de grootmeester van het cliëntelisme en de vakbonden als de grote verdedigers van de verworven rechten dragen hierin een verpletterende verantwoordelijkheid.”

Waals minister-president Paul Magnette zegt dat het nu wel beter gaat met Wallonië.

“Elk volk kan zich op eigen kracht herstellen. Charles De Gaulle wist dat al. Maar daarvoor heeft het jonge leiders nodig die de waarheid durven zeggen en die kunnen mobiliseren. Paul Magnette mag dan nog jong zijn, hij zegt niet de waarheid en hij krijgt de Waalse bevolking maar niet gemobiliseerd. De cijfers zijn dramatisch. Hoge werkloosheid, weinig export, grote verschillen in de gezondheidszorgen. En de schandalen zijn niet van aard om het

“Als het dat wil, dan kan het Vlaams Parlement zo de onafhankelijkheid van Vlaanderen uitroepen”, zegt Jules Gheude. FOTO HBVL

Waalse imago op te krikken. Er heerst een sfeer van gelatenheid.”

U had het over twee vaststellingen. Welke is de tweede?

“Vlaanderen is een natie. Alle Vlaamse partijen hebben een Vlaams-nationale achtergrond. Ook CD&V-voorzitter Wouter Beke heeft zich in interviews uitdrukkelijk uitgesproken voor het confederalisme. Indien het dat wil, dan kan het Vlaams Parle-

Welke keuze?

“Er zijn twee mogelijkheden. De eerste is dat er nu een generatie jonge Waalse politici opstaat die het heft in handen neemt en – naar het voorbeeld van presidentskandidaat Emmanuel Macron in Frankrijk – komaf maakt met de polarisatie, de taboes doorbreekt, de Walen zegt waar het op staat en ze voor hun verantwoordelijkheden plaatst. Er moet ook een pact komen waarin alle partijen en alle vakbonden afspreken wat er te doen staat van nu tot pakweg 2030 om Wallonië economisch weer op de kaart te zetten. België kan enkel overleven mits evenwaardige regio’s.”

Anders?

“Dan zitten we bij de tweede mogelijkheid. België wordt een confederaal land, de laatste stap richting Vlaamse onafhankelijkheid.”

En Wallonië?

“Wanneer Vlaanderen zijn onafhankelijkheid uitroept, ben ik voor de omvorming van Brussel tot een stadstaat en een aanhechting van Wallonië bij Frankrijk. Op zichzelf kan Wallonië onmogelijk overleven, het zou er na de verdeling van de staatsschuld slechter aan toe zijn dan Griekenland in zijn donkerste dagen. Vlaanderen zegt dat het ook Brussel wil. Dat zal niet lukken. Bij het uiteenvallen van Joegoslavië werd er ook rekening gehouden met de binnenlandse administratieve grenzen. In België zijn dat de gewestgrenzen. Brussel is een gewest en de meerderheid van de bevolking wenst er geen aansluiting bij Vlaanderen noch Wallonië.”

→ Jules Gheude, Waals testament, Uitg. Doorbraak, 17,5 euro